

“ขังคนที่ควรขัง และ ปล่อยคนที่ควรปล่อย”

เครื่องมือใหม่ของศาล
ที่จะช่วยในระบบพิจารณาการประกันตัว
มีความยุติธรรมและเที่ยงตรงมากขึ้น
เปลี่ยนแปลงระบบฝากขังและปล่อยชั่วคราว
เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
ด้วยระบบประเมินความเสี่ยงแบบใหม่
ที่เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ
และจะไม่มีการตอตัดคุกหากไม่จำเป็น

ระบบการประเมินความเสี่ยง และกำกับดูแลในชั้นปล่อยชั่วคราว

เงินประกัน
≠ ความเสี่ยง

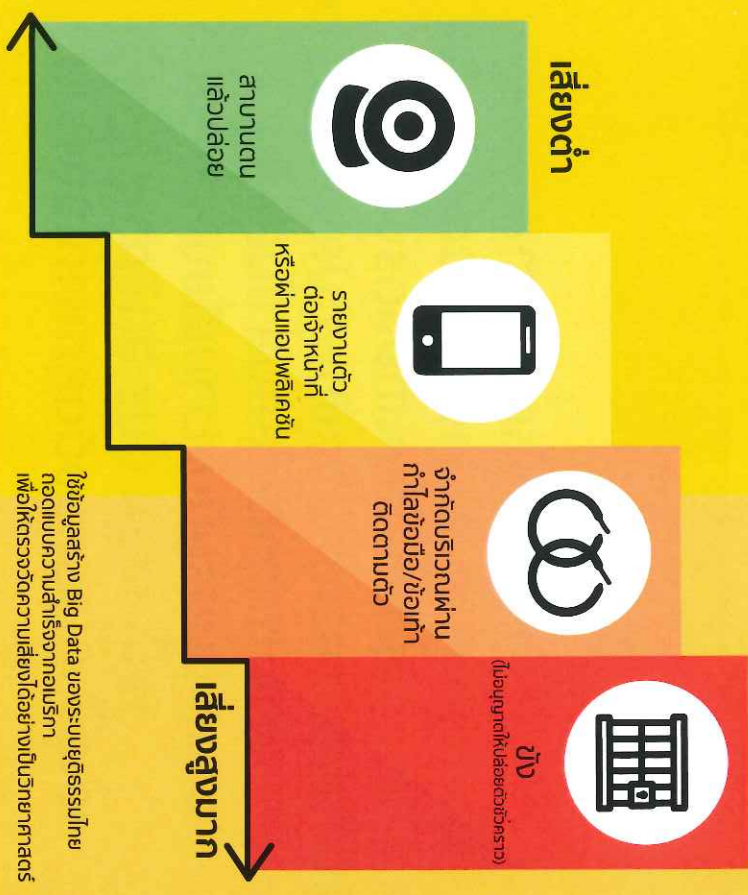
“แบบตรวจวัดความเสี่ยง” เทคโนโลยีใหม่ของศาล

ด้วยแบบตรวจวัดความเสี่ยงการหลบหนีเป็นเครื่องมือที่จะสร้างความเท่าเทียมระหว่างคนจนกับคนรวยเปลี่ยนแปลงจากการใช้เงินเพื่อประกันตัว เป็นการใช้ความเสี่ยงในการหลบหนี โดยจะมีขั้นตอนในการประเมิน ความเสี่ยงและกำกับดูแล คือสอบถามข้อมูลตามแบบฟอร์ม ตรวจสอบข้อมูล จากฐานข้อมูล ประเมินความเสี่ยงและ ทำรายงานเสนอศาลโดยมีมาตรฐานกำกับดูแลตามระดับความเสี่ยง

แผนภูมิตำแหน่งขั้นตอนการปฏิบัติงานส่วนประเมินความเสี่ยง

แบบตรวจวัด 15 ข้อ ดึงข้อมูลจากฐานข้อมูลอื่น เช่น ประวัติอาชญากรรม ประวัติยาเสพติด คดีค้างพิจารณา มาวัดความเสี่ยงในการหลบหนี โดยหลังการประเมิน จะมีการจัดการอย่างเหมาะสม ติดตามได้ และ ลดค่าใช้จ่าย

มาตรการปกติ

1. การร้องเรียนต่อวันนัด
2. ไท่มารายงานตัวตามกำหนด
3. คำสั่งอื่นๆ
ตามความเหมาะสมและจำเป็น

มาตรการขังขัง

1. คำสั่งจำกัดพื้นที่
ตามเวลาที่กำหนด
2. คำสั่งกักขังบริเวณ
3. คำสั่งขังขัง
เขตที่กำหนด